

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1369/07
20.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Биљане Драгојевић, Надежде Радевић, Звездане Лутовац и Јасминке Станојевић, чланова већа, у радном спору тужиоца АА, против тужене Републике Србије - Министарства унутрашњих послова, коју заступа Републички јавни правобранилац, ради утврђења радног односа на неодређено време и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Пазару Гж.1.бр.459/07 од 2.7.2007. године, у седници одржаној 20. марта 2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Општинског суда у Тутину П.1.бр.80/07 од 24.4.2007. године и пресуда Окружног суда у Новом Пазару Гж.1.бр.459/07 од 2.7.2007. године тако што се одбија тужбени захтев за утврђење да је тужилац у радном односу на неодређено време код тужене на радном месту домара у Одељењу унутрашњих послова у ББ, да му је радни однос незаконито фактички престао 30.6.2006. године и да се обавезе тужена да га врати на исто радно место.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Тутину П.1.бр.80/07 од 24.4.2007. године, утврђено је да је тужилац радник тужене на радном месту домара у Одељењу унутрашњих послова у ББ на неодређено време, да му је радни однос незаконито фактички престао 30.6.2006. године без одлуке, усменим саопштењем, па је обавезана тужена да га врати на ово радно место и накнади му трошкове поступка од 5.400,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Новом Пазару Гж.1.бр.459/07 од 2.7.2007. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда.

Против правоснажне другостепене пресуде тужена је изјавила благовремену и дозвољену ревизију због погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима.

Тужилац је одговорио на ревизију тужене.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 399. ЗПП и нашао да је ревизија основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности а ревизијом се не указује на постојање битне повреде која би у смислу члана 398. став 1. тачка 1. и 2. ЗПП могла представљати оправдан и дозвољен ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у периоду од 6.9.1999. године до 2.5.2005. године био у

радном односу код тужене на одређено време на пословима домара у Одељењу унутрашњих послова ББ. Одлукама надлежног руководиоца на основу огласа тужилац је засновао радни однос код тужене на одређено време од најдуже 90 радних дана, с тим што му је последњом одлуком туженог радни однос трајао од 7.5.2002. године до 2.5.2005. године. По истеку тог рока тужилац је наставио са радом код тужене на истим пословима без формалног решења све до 30.6.2006. године. Од тада више не ради код тужене на основу усменог обавештења а без одлуке надлежног руководиоца. Са истим датумом му је уписан радни стаж у радну књижицу, коју му је тужена доставила 20.2.2007. године.

Полазећи од утврђених чињеница, нижестепени судови су закључили да је заснивањем радног односа на одређено време на основу огласа одлуком надлежног руководиоца и непрекидним трајањем од 6.9.1999. године до 30.6.2006. године, нарочито по истеку рока по последњој одлуци и фактичким радом од 2.5.2005. године до 30.6.2006. године, радни однос тужиоца код тужене прерастао у радни однос на неодређено време у смислу члана 23. став 4. Закона о раду из 2001. године, односно члана 37. став 4. сада важећег Закона о раду.

Основано се ревизијом тужене указује да су пресуде нижестепених судова засноване на погрешној примени материјалног права.

Тужилац је код тужене по огласу засновао радни однос на одређено време у трајању од по 90 дана, по одлукама од 1999. године до 2.5.2002. године, а од тада по последњој одлуци на време од 3 године, тј. до 2.5.2005. године. Истеком рока по последњој одлуци радни однос му је престао на основу члана 64. Закона о радним односима у државним органима у вези члана 175. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС",бр.24/2005). Околност што је фактички без одлуке тужене наставио да обавља исте послове све до 30.6.2006. године, не може довести до преображаја радног односа заснованог на одређено време у радни однос на неодређено време у смислу члана 23. став 4. Закона о раду из 2001. године (важећег у време заснивања радног односа), односно члана 37. став 4. сада важећег Закона о раду. Тужилац је засновао радни однос на основу одлуке надлежног руководиоца тужене по огласу, али испуњење ових услова из члана 8. и члана 9. Закона о радним односима у државним органима ("Службени гласник РС",бр.48/91...) за пријем у радни однос на неодређено време не утичу на правну природу тужиоцевог радног односа заснованог код тужене на одређено време. Тужилац је последњи пут одлуком тужене од 20.5.2002. године засновао радни однос са туженом на одређено време од 3 године. У току трајања времена на које је овај радни однос заснован ступила је на снагу одредба члана 10а. Закона о радним односима у државним органима, на основу Закона о изменама и допунама тог Закона ("Службени гласник РС",бр.39/2002 од 15.7.2002. године). Наведеном одредбом принудно правног карактера прописано је да се за пријем у радни однос на одређено време не објављује оглас, осим ако се лице прима у радни однос у својству приправника, као и да радни однос заснован на одређено време не може да постане радни однос на неодређено време, ако овим Законом није друкчије одређено. Ова законска одредба важи на конкретан случај и спречава да радни однос тужиоца заснован на одређено време последњи пут код тужене 7.5.2002. године по истеку рока за који је заснован (2.5.2005. године), настављањем фактичког тужиоцевог рада код тужене прерасте у радни однос на неодређено време.

Како су из наведених разлога нижестепене пресуде засноване на погрешној примени материјалног права, Врховни суд је на основу члана 407. став 1. ЗПП усвојио ревизију и те пресуде преиначио одлучујући као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија,

Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд